

Nuputab ja meisterdab

JUUBILAR Nokitseja Arvo Albu

26. aprillil saab ligi paarkümmend aastat elvalaste tele- ja raadiotehnikat pa-randanud raadiotehnik Arvo Albu 70. Otsiva vaimuga juubilarile meeldib mitmest vanast asjast üks uus meisterdada.

Milvi Kapaun

Mis meenub koolipäevilt?

Õppisin Uderna 7-klas-silises koolis. Koolikaaslane oli ka Voldemar Kuslap, naabripoiss. Tema oli igavene "koer" poiss. Ega ta õppetükke eriti ei armastanud. Koolitee oli küllaltki pikk, läksime kooli ühe küla kambaga kõik koos. Kõige väiksemale mehele riputati selja peale paberile kirjutatud õppetükk, kas venekeelne luuletus või rehkendus. Tema pandi ees kõndima, teised õppisid seljale sätitud paberilt koolitükki. Kui kooli jõudsime, oli asi selge.

Kuidas teist elvalane sai?

Elasime Teedla sovhoosis Tammiste osakonnas. Elamuks oli meil rehetare. Isa hakkas Elvasse maja ehitama, kolisime siia 1961. aastal. Lõpetasin Elvas õhtukooli. Läks nii, et õhtukoolist sain hariduse, naise ja ameti ning ostsin sel ajal ka mootorratta, millega olen maha sõitnud niipalju kilomeetreid, et kaks tiiru ümber maake-ra tuleb vist küll ära.

Kuidas teist raadiotehnik sai?

Huvi oli juba lapsepõlves, mingi raadiopisik istus mul sees. Uderna kooli raamatukogust laenutatud raamat "Noor raadioamatöör" on mul siiani alles. Elva keskkoolis oli ka raadioamatöörirõng, kus meisterdasime lihtsamaid vastuvõtjaid. Klassiga Tallinnas ekskursioonil käies sattusin raadiopoes nii vaimustusse, et ekskursioon oli otsaga juba mere ääres, kui mina uurisin ikka trafosid ja muid juppe. Õpetaja tuli mulle järele, muidu ma poleks ööbimiskohtagi jõudnud.

Tööd alustasin raadiomontöörina 7. juulil 1961. aastal Elva esimeses raadioparandustöökojas, mis asus apteegi taga õuel. Olime väikeses ruumis viiekesi – kolm raadioamatööri, klaverihäälestaja ja peenmehhaanik. Esimesel tööpäeval andsid vanameistrid mulle uustulnukale väärilise töö – ahjud tuhast puhtaks ja koristamine. Minu õpetaja oli kooli- vend Aavo Tasak.

Milliseid remonditöid tuli teha?

Raadioaparate oli toorkord vähe. Mulle meeldis selge häälega kesk- ja lühilainega raadio Moskviš. Võttis kõiki jaamasid. Kliendi soovil tuli teha raadioid ka ümber – patareipillist elektri peal tööta-

Raadiotehniku, katlakütja ja raudteetöölise ametit pidanud Arvo Albu huvidering on lai, üheks hobiks on geoloogia. Aastatega kogutud 150 mineraali on kollektsionäär paigutanud kahte omavalmistatud puukohvrise nende tugevuse järgi. Foto: Milvi Kapaun

vaks või vastupidi. See oli kõige tulusam töö, maksis 30 rubla, millest 10-12 rubla sai töömees endale. Väga tihti olid raadio sisse pugunud rotid teinud seal hävitustööd – läbi näritud vahatatud poolid ja skaala nõõrid. Inimesed rikkusid aparate raadio peale asetatud lillevaasidega. Kui see ümber läks, võis aparaat ka põlema süttida. Suured põlenud augud olid pilli kastil sees. Televiisoreid oli tasuvam remontida. Hea uhke tunne ka, et telekat remondid. Rohkem janti oli magnetofonide parandamisega, see mulle ei meeldinud. Ilmast- ilma oli pilli sisse keegi kleepuvat Vana Tallinnat valanud ja selle puhtaksnühkimisega oli tegu omajagu.

Millega praegu tegelete?

Millega pensionär ikka tegeleb, sukanõelast laevani võiks valmis kõpitseda. Olen tahtnud eluaeg omaette nokitseda, midagi välja mõelda ja meisterdada. Meeldib igasuguste vanade asjade kordategemine, mille inimesed tavaliselt ära viskavad. Viimati tegin mitmest vanast kellast kokku mitu uut ja omamoodi. Olen valmistanud oma kombineeritud rotilõkse, mini-tuuleveskeid oma kodus. Kui katlakütjana töötasin, oli öösiti aega nikerdada, tegin pisikesi pussnuge suveniirideks ja rooste vabast terasest sõrmuseid, hambaploomi materjalist kividega. Huvipärast leiutasin katse-eksituse meetodil puuseenest tuletaela ja -raua abil tule süütamise. Pole tikke vaja. Teen neid asju iseendale lõbuks. Mis valmis, seda pole enam huvi teha, mõtlen jälle midagi uut välja.

On teil olemas ka mõni põnev kollektsioon?

Minu üks huvi on geo-

loogia. Olen palju aastaid kogunud kivimeid, tüüdanud oma uudishimuga geoloogia instituudi teadlasi ja tuhninud selleteemalistes raamatutes. Tütrel oli üks tuttav geoloog. Mägedes, kus käisid, tõid kive kaasa ja nii täienes minu kogu ka. Olen neid ka vahetanud teiste kogujatega. Kivid on pärit Uuralist, Taanist, Soomest, kaugeimad Kamtšatka kandist. Elva lähedalt Vitipalu karjäärist leidsin obsidaani – vulkaanilise klaasi tüki.

Millised on olnud toredamad aastad teie elus?

See raadioremondi aeg oli kõige lähedam aeg. Töö oli huvitav, sai inimestega suhelda. Eks see töö oli ka paras närvipinge – ei leia kohe viga üles, mõtled sellele ka öösel, und pole. Heaks pingemaandajaks töö juures oli raamat vahva sõduri Švejki juhtumistest. Kui närv väga mustaks läks, võtsid raamatu kätte, lugesid mõne lehekülje – olemine läks heaks ja töö oli kohe teine minek sees. See raamat oli meile hea närvirohi.

Mis valmistab rõõmu?

Mis siin vanas eas enam nii väga rõõmustada. Eks lapsed ja lapselapsed ole need silmarõõmud. Lapselapsi on mul kolm, poja-poeg käib kuuendas klassis, tütre on poeg ja tütar. Augustis sünnib meie perre neljas põlv. Tütretütar saab emaks.

Kodus on heaks seltsiliseks ka kassid Kitu, Juki, Miku ja Burrromeeter. Nad on väga head hiirepüüdjad, praegu ongi nad parasjagu töö. Koheva karvaga Burrromeeter on oma pika sabaga kangesti ilmajaa-mas kasutuses oleva eeslikujulise sabaga instrumendi moodi, selle järgi ta oma nime saigi.

WIKI.WIFI.EE
RAAMATUKOGU